

Ποικίλη Λεξις

Τὸ πρῶτον μυθιστόρημα

Τὸ πρῶτον ἔργον τῆς φαντασίας, τὸ ὁποῖον ἐγράφη, φαίνεται ὅτι εἶνε «Ἡ διήγησις τῶν δύο ἀδελφῶν» γραφέν πρὸ 3200 ἐτῶν ὑπὸ τοῦ Αἰγυπτίου Ἐνάνα, βιβλιοφύλακος τοῦ βασιλέως Μερεμπτάχ. Τὸ μυθιστόρημα τοῦτο ἐγράφη ἀποκλειστικῶς διὰ τὸν πρίγκηπά διάδοχον τοῦ θρόνου, ὃ ὁποῖος μετέπειτα ἐδασίλευσεν ὑπὸ τὸ ὄνομα Σέτις ὁ 2ος, τοῦ ὁποῖου τὸ αὐτοῦ γραφον ὄνομα φαίνεται ἐπὶ τῶν ἐξωφύλλων τοῦ χειρογράφου, ἀποτελοῦν οὕτω τὸ μόνον αὐτογραφον μνημεῖον τὸ ὁποῖον διεσώθη μέχρι σήμερον τῶν βασιλέων τῆς Αἰγύπτου. Τὸ χειρόγραφον τοῦτο ἀποτελεῖται ἐκ δέκα ἐννέα σελίδων ἐκ παπύρου, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου ἔχουσι χαραχθῆ εὐκρινῶς τὰ γράμματα.

★ ★

Τὸ «Πιστεύω» τοῦ Λαβεδάν

Ὁ γνωστότατος Γάλλος συγγραφεὺς Ἑρρίκος Λαβεδάν δημοσιεύει εἰς τὴν Παρισινήν «Εἰκονογραφημένην» τὸ ὑπ' αὐτοῦ καταρτισθὲν πατριωτικὸν σύμβολον τῆς πίστεως, τὸ ὁποῖον, ὡς λέγει, πρέπει νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἀδιάτρητος θύρα δι' ἐκείνους οἱ ὁποῖοι εὐρίσκονται εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν ὡς πολεμισταί. Ἰδοὺ τὸ Πιστεύω τοῦ Λαβεδάν: «Πιστεύω εἰς τὴν γενναιοῦτητα τῶν στρατιωτῶν μας, εἰς τὴν ἰκανότητα καὶ τὸν πατριωτισμὸν τῶν στρατηγῶν μας. Πιστεύω εἰς τὴν δύναμιν τοῦ δικαίου, εἰς τὴν τιμωρίαν τῶν βαρβάρων, εἰς τὴν αἰώνιαν πατρίδα, τὴν ἀθάνατον καὶ ἀναγκαίαν. Πιστεύω εἰς τὴν ἀμοιβὴν τῆς θλίψεως καὶ εἰς τὴν δικαίωσιν τῆς ἐλπίδος. Πιστεύω εἰς τὴν τιμιότητα, εἰς τὴν περισυλλογὴν, εἰς τὴν καλὴν καθημερινὴν ἐργασίαν, εἰς τὴν τάξιν καὶ τὴν ἀγαθοερίαν. Πιστεύω εἰς τὸ αἶμα τῶν πληγῶν καὶ εἰς τὸ ἀγίασμα, εἰς τὸ πῦρ τοῦ πυροβολικοῦ καὶ εἰς τὰς εὐχὰς τῶν κηρίων κατὰ τὴν ὥραν τοῦ ἑσπερινοῦ. Πιστεύω εἰς τὰς ἱερὰς εὐχὰς τῶν γερόντων καὶ εἰς τὴν παντοδύναμον ἀγνοίαν τῶν νηπίων. Πιστεύω εἰς τὴν προσευχὴν τῶν γυναικῶν, εἰς τὴν ἡρωϊκὴν ἀγρυπνίαν τῆς νυκτὸς, εἰς τὴν ἱερὰν γαλήνην τῶν μητέρων, εἰς τὴν ἀγνότητα τῆς ἡμετέρας ἰδέας, εἰς τὴν ἀσπίλον δόξαν τῶν σημαίων μας. Πιστεύω εἰς τὸ μέγα παρελθόν μας, εἰς τὸ μέγα παρόν μας, εἰς τὸ ἀκόμη μεγαλύτερον μέλλον μας. Πιστεύω εἰς τοὺς ζῶντας τῆς Πατρίδος καὶ πιστεύω εἰς τοὺς νεκροὺς τῆς. Πιστεύω εἰς τὰς μετ' αὐτῶν ἐξωπλισμένους χεῖρας καὶ πιστεύω εἰς τὰς χεῖρας τῶν συμμάχων. Πιστεύω εἰς τοὺς ἑαυτοὺς μας. Πιστεύω εἰς τὸν Θεόν. Πιστεύω, πιστεύω».

★ ★

Ἡ κόρη τοῦ Ὑζαῆ

Ὁ διάσημος τετραχορδιστὴς Ὑζαῆ κατέχει πλούσιαν κόμην, τὴν ὁποίαν θὰ ἐζήλευε καὶ μαλλιάρος ποιητής. Ἡ κόρη αὕτη ἦτις στολίζει τὸ κρανίον τοῦ ἐνδόξου μουσικοῦ ὑπῆρξε δι' αὐτὸν μεγάλῃς χρησιμότητος ὑπὸ τὰς ἀκολούθους περιστάσεις.

Ὁ Ὑζαῆ ἐπρόκειτο νὰ δώσῃ εἰς τὴν Ντερδερ μεγάλην συναυλίαν· πλὴν εἶχε φθάσει εἰς τὸ ξενοδοχεῖον ἀργά καὶ κατὰ τὴν στιγμὴν καθ' ἣν ἐφόρει τὸ φράκτο του ἀνεκάλυψε ὅτι δὲν ἔχει πλέον καθαρὸ κολάρο. Ἐπειδὴ ἦτο ἀργά καὶ τὰ καταστήματα κλειστά, ὁ τετραχορδιστὴς ἀπηυθύνθη εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ ξενοδοχείου. Ὁ πελευταῖος οὗτος ἔθεσε εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Ὑζαῆ τὰ ἰδικά του κολάρα. Πικρὰ εἰ-

Ὑζαῆ, ὁ περίφημος βιολιστὴς

ρωνεῖα! Ὁ τετραχορδιστὴς ὅστις ἔχει τράχηλον ταύρου ἐδεδαῖωθη κατὰ τὴν δοκιμὴν ὅτι τὸ προσφερόμεν κολάρο δὲν περιέβαλλεν οὐτὲ τὸ ἥμισυ τοῦ λαιμοῦ του. Εἰς μίτην ἀνεζήτησαν εἰς ὅλο τὸ σπίτι, οὐδὲν κολάρο κατάρθωνε νὰ περικλείσῃ τὸν ρωμαλέον τράχηλον τοῦ συθέτου. Μία φαινή ξμπνευσίς ἦλθε τότε εἰς τὸν καρηκομόντα τετραχορδιστὴν. Ἐκοψε εἰς τὰ δύο ἓνα κολάρο, τὸ ἔρραψε ὅπως κι' ὅπως καὶ ἔκρυψε μετὰ τὰ μαλλιά του τὴν ἐσπευσμένην αὐτὴν ἐπιδιόρθωσιν.

Τὸ βράδυ ὁ Ὑζαῆ ἔπαιξε βιολί μετὰ τὸ συνηθές του τάλαντον καὶ ἔλος ὁ κόσμος ἦτο πεπεισμένος ὅτι ἐφόρει κολάρο τῆς ὥρας!

★ ★

Ὁ Πύργος τῶν κρανίων

Ἡ Νύσσα, ἡ σημερινὴ πρωτεύουσα τῆς Σερβίας, κατέχει ἓν μνημεῖον τὸ ὁποῖον κατ' εὐτυχίαν δὲν ὁμοιάζει μετὰ κανὲν ἄλλο καὶ τὸ ὁποῖον εἶναι περίφημον εἰς τὰ Βαλκάνια ὑπὸ τὸ ὄνομα ὁ Πύργος τῶν Κρανίων. Ἰδρύθη τῷ 1809 ἀπὸ ἑνα Τοῦρκον πασσάν διὰ νὰ ἀπαθανάτισῃ μίαν Σερδικὴν ἦταν, κομισθὲν μετὰ κρανία πεσόντων εἰς τὴν μάχην. Κατ' ἀρχὰς ταῦτα ἀνήρχοντο εἰς 1200, ἀλλὰ μικρὸν κατὰ μικρὸν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡλαττώθη, διότι οἱ ἐπισκέπται τοῦ πύργου διὰ νὰ ἔχουν μίαν ἀνάμνησιν ἤρεσκοντο νὰ συναποκομιζῶσιν ἀπὸ ἓν κρανίον. Ὅταν ἡ Σερβία ἀνεκτίσθη τὴν ἐλευθερίαν τῆς, διαταγὴ τῆς Κυβερνήσεως ἐτάφησαν τὰ ἀπομείναντα κρανία. Ὁ πύργος ὅμως ἔμεινεν ἄθικτος μετὰ τὸν ἀπαίσιον τίτλον του. Ὁ ἀτυχὴς Βασιλεὺς Ἀλέξανδρος ἀνῆγειρεν ἐκεῖ ἀναμνηστικὸν παρεκκλήσιον.

